

Pia Olsen Dyhrs 1. maj-tale

Taler

Pia Olsen Dyhr
Formand for Socialistisk
Folkeparti

Dato

1. maj 2024

Sted

3F Storkøbenhavn, Sct.
Jacobsvej 10, Ballerup

I ved godt, at man giver stormvejr et navn, ikke?

Systematikken er, at navnet for den næste storm skal starte med det næste bogstav i alfabetet.

Stormene i 2023 hed fx Nora, Otto, Pia og Rolf.

Tænk hvis regeringer gjorde det samme med sine politiske succeser...

Altså gav dem et navn...

Nu er det selvfølgelig ikke aktuelt for denne regering.

Det har godt nok stormet en del omkring den.

Men regeringen har som bekendt ikke rigtig skabt nogen nævneværdige succeser af en sådan storhed, at man med nogen rimelighed kan navngive dem.

Der skal altså være lidt schwung over det. Det skal være en rigtig storm, for at få et navn.

Og i politik skal det være en rigtig succes, for at få et navn...

Men det kan jo blive småt for enhver...

Det er måske så også forklaringen på, at vores venner i Socialdemokratiet i år må markere 1. maj 2024 med at fejre en succes fra den forrige regeringsperiode...

Og her tænker jeg selvfølgelig på ”Arne”. Som i Arne-pensionen.

Men A som i Arne er altså genbrug fra forrige valgperiode.

Måske SVM-regeringen skal navngive deres fiaskoer i stedet – de kan passende starte med bogstavet B...

B. Som i Bededag? Det er vist til kataloget over fiaskoer...

Men i år går Arne på Arne-pension...

Og det skal – virkelig – være ham vel undt.

Så et stort tillykke herfra til Arne.

Det er velfortjent – ligesom det er for så mange andre, der har haft et meget langt arbejdsliv.

Når jeg tænker tilbage på sidste regeringsperiode, så er retten til tidlig tilbagetrækning én af de ting, som jeg er virkelig stolt af.

Det var ét af de vigtigste og mest retfærdige tiltag, vi har lavet sammen med socialdemokraterne.

Vi lavede flere gode ting i den forrige regeringsperiode – minimumsnormeringer, ret til gratis psykologhjælp... klimalov.

Listen er lang.

Ja – vi arbejdede benhårdt for forbedringer i hverdagen for mennesker af kød og blod.

For lønmodtagere, som de er flest.

For forbedringer til dem, der ikke er født på bagsædet af en Porsche...

Vi kæmpede for bedre velfærd – ikke for skattelettelser.

Og stod det til mig, så var vi fortsat ad den vej. Den røde vej! Sådan blev det jo desværre ikke.

Men alt blev jo ikke fixet eller blev godt nok – bare fordi vi fik lavet en forbedring for dem, der har været længst tid på arbejdsmarkedet.

Pensionsalderen stiger stadig.

Og derfor skal vi videre.

Det mener jeg sådan set også regeringen skal...

Vi skal da sikre, at Arnes søn og Arnes datter også får den mulighed, når de en dag har været meget længe på arbejdsmarkedet, og kroppen begynder at sige fra.

Mange af Jer har haft et langt arbejdsliv.

Jo, jeg har godt set et enkelt gråt hår eller to i forsamlingen...

Og hvis man har været mere end 40 år på arbejdsmarkedet i et krævende job – så er det altså ikke bare en regnearksøvelse, når regeringen taler om forhøjet pensionsalder.

Så er det tillægstid til kampen, der slider ekstra hårdt på kroppen.

Så er det hårde timer i overtid, der går fra gode stunder med børnebørnene.

Så er det tid og kræfter der forsvinder fra de drømme, ønsker og planer, man havde lagt for sit otium – efter kampen for længst skulle være fløjtet af.

Og jeg synes faktisk ikke det er en rimelig måde at bruge hverken de menneskelige eller de økonomiske ressourcer på [...]

Slet ikke når man samtidig drysser skattelettelser ud, og for eksempel vil kigge på en sænkelse af aktiebeskatningen... for dem med mest i forvejen.

For ved I hvad:

Hvis regeringen forsøgte at bilde os ind at en top-top-skat skulle skabe én eller anden form for mere retfærdig balance i byrdefordelingen i vores samfund...

... ja, så kan jeg love Jer for, at en sænkelse af aktiebeskatningen hurtigt løfter byrden af de mest privilegeredes skuldre igen...

Men kravet til de almindelige lønmodtagere, det er:

I skal yde mere – i længere tid...

I skal ud i forlænget spilletid.

Men lad mig give et andet eksempel som er helt skørt:

Stress koster vores samfund 16,5 milliarder kroner.

Eller godt 60 millioner arbejdstimer.

Eller 55.000 årsværk

Hvert år.

Og det er – ærlig talt – himmelråbende tåbeligt, at vi som samfund slider folk ned med den ene hånd – og med den anden hører regeringen kræve at folk skal arbejde mere, og at de derfor har afskaffet St. Bededag...

... og så, oven i det...

En regering som samtidig udskammer dem, der såmænd bare forsøger at få deres pressede hverdag til at hænge nogenlunde sammen.

I kender det jo godt.

Mange af os får det desværre tæt inde på livet i en periode:

En partner, som rammes af alvorlig sygdom...

Et barn som mistrives.

Eller en gammel forælder, hvor demens eller Parkinsons eller Sklerose eller ALS eller en anden frygtelig lidelse, gør tilværelsen tung og sorgfuld – også for os som pårørende...

I de situationer...

I de faser i tilværelsen...

Det er i de situationer, at vi kan få brug for – bare i en periode – at kunne trække stikket på jobbet.

Dét behov vil en stor del af os opleve.

Og så er vi klar til at tage en ekstra tårn på et andet tidspunkt. For vi har jo brug for en balance. En balance mellem arbejdsliv og familieliv! En balance, der....

[...]

Den regering vi har spekulerer i overtid.

Nogle i regeringen mener sågar, at man skal være decideret stolt, hvis man

henter sine børn fem minutter i lukketid fra børnehaven.

Hvis man skal følge den logik: Er det så faktisk ikke endnu bedre, hvis vi henter børnene EFTER lukketid, kunne man spørge...

Betyder det så også, at man skal have endnu mere sved på panden, når man efter børnehaven skal sørge for praktikken for sin demente mor?

Kan I høre det?

Så kører regeringen igen på overtid.

De bliver ved med at lægge minutter til spilletiden...

For lønmodtagerne, altså.

Fik jeg nævnt St. Bededag?

Enhver kan se, at det ikke er holdbart.

Og tænk hvis vi faktisk kunne indrette os på en måde, hvor det heller ikke var nødvendigt?

DERFOR foreslår vi i SF en ret til nedsat tid – i særligt svære faser af livet.

Og en mulighed for økonomisk kompensation, hvis man er medlem af en a-kasse.

Dagpengeforsikringen skal styrkes og videreudvikles fra at være en arbejdsløshedsforsikring, til også at være en arbejdslivsforsikring.

Med en udvidet arbejdslivsforsikring kan vi skabe en tryghed i arbejdslivet for den enkelte...

... og sikre den tid til omsorg – og til sorg – som rammer mange.

For vi ved det godt.

I ved det:

Det er sindssyg hårdt – også for de pårørende – når én i familien skal gennem et svært kræftforløb.

Det er ofte et kapløb mod tiden.

Det er også benhårdt for de unge familier, når de skal kæmpe for at få deres barn udredt...

Så: SF vil kæmpe for at vi kan gå ned i tid, når livet rammer.

Og dét vil vi kæmpe for, bliver en del af grundlaget, når der skal dannes en ny, rød regering efter valget!

En rød regering!

[...]

Det næste valg bliver derfor helt, helt afgørende.

Lad os være ærlige: Ingen ønsker den her midterregering.

Ingen ønsker den her overtids-regering.

Ingen fik, hvad de troede de ville få.

Den skulle være handlekraftig og løse de svære ting...

Men hvad vi fik var en håbløs regering, der sløjfer en helligdag og derpå deler pengene ud i topskattelettelser...

Som udskammer de pressede familier.

Og som sår tvivl om vilkårene for tilbagetrækning.

Som kræver forlænget spilletid af lønmodtagerne. Men ikke kræver noget ekstra af de mest privilegerede.

Og som ikke vil oplyse Folketinget om hvor mange milliarder der vitterlig er i ekstra råderum – for at svække partiernes og kommunernes forhandlingssituation.

Og for at dække over, at de sætter topskattelettelser over velfærd.

Så:

Misforstå mig ikke.

Det handler ikke om at alting skal være fuldstændig ens og lige for alle, ned på mindste decimal, i det her samfund.

Det handler ikke om, at folk ikke må have succes, gøre det godt og skabe noget for dem selv.

Nej, det handler om, at vi samtidig med vores vækst i velstand også skal have en fælles forståelse af, hvad vi alle får ud af et godt, fredeligt og – ikke mindst: Et mere lige samfund.

At der også må være noget retfærdighed.

Og at de nemme gevinster, skabt på spekulation, derfor skal give mere tilbage til det arbejdende fællesskab.

Og en forståelse af, at de helt store formuer ikke er opstået ved en enkelt persons helt ekstraordinære indsats...

... men er resultatet af en lang række forhold, som også samfundet har bidraget til.

At vores skoler, daginstitutioner, uddannelser, hospitaler...

At vores lærere, pædagoger, rengøringshjælpen, sygeplejersken, sosu-assistenten eller sosu-hjælperen...

... at mekanikeren, at Falck-redderen osv. osv. – alle sammen spiller en helt afgørende rolle for det fundament, som de såkaldt ”store succeser” hviler på.

At vores samfund er en holdsport.

At vi vinder og taber sammen.

Og så endelig: At mådehold, respekt for værdier, respekt – også for andres arbejde – er en dyd...

... også selv om man er mangemillionær.

Vi har alle glæde af vores demokrati...

... af trygheden, af tilliden og af friheden.

Noget vi som danskere nyder mere af, end de fleste mennesker på denne klode.

Dét skal vi værne om.

Og hér er gode og ansvarlige vilkår på vores arbejdspladser og i vores arbejdsliv en temmelig vigtig faktor.

Også vores tryghed når det gælder retten til tidlig pension.

[...]

For dér hvor vi jo virkelig mærker det – det er når vi når en alder, hvor kræfterne ikke er som de var engang...

Når vi skal begynde at indstille os på, at tiden på arbejdspladsen ikke holder evigt...

Hør her:

Aldrig før har så mange danskere været i arbejde.

Hver dag bidrager 3 mio. lønmodtagere til at holde hjulene i gang.

Vores børnefamilier er nogle af dem der arbejder allermest...

Virkelysten er i top blandt danskerne.

Men det glohede arbejdsmarked kommer også med en pris.

Årtier med ensidigt fokus på at øge arbejdsudbuddet, har vist, at Tidlig Pension, Arnepensionen og Seniorpensionen er helt, helt nødvendige ventiler - på et stadig hårdere arbejdsmarkedet.

Ikke mindst i lyset af udsigten til en stigende pensionsalder.

Desværre er ordningerne blevet genstand for politiske tovtrækkeri, og det har skabt utryghed om muligheden.

Dem, der har været længst på arbejdsmarkedet og haft hårde jobs, de spejder efter dommeren og tænker:

”Fløjter hun aldrig af”? ”Det kan da ikke blive ved med at blive lagt ekstra minutter på...”?

Det skaber en utryghed, som ingen har gavn af.

Ingen.

En utryghed som også er helt unødvendig i så velhavende et samfund.

Da vi aftalte retten til tidlig pension, troede man, at 29.000 ville bruge den. Men det viste sig kun at være 12.000 personer.

Det er et vink med en vognstang om, at kriterierne er for strenge eller ydelsen for ringe.

SF og Enhedslisten ønsker derfor at fremrykke det planlagte eftersyn med ordningerne allerede til i år, fordi vi allerede nu kan se, at ordningen er mindre anvendt end forventet.

Og så foreslår vi at afsætte 1 mia. kr. til at styrke vilkårene for tidlig pension.

Staten har sparet milliarder på, at danskerne bruger tilbagetrækningsordningerne mindre.

Det er, ærlig talt, kun rimeligt, at pengene bliver hos seniorerne.

Tænk hvis man fortsat kan gå på tidlig pension, når man er 64 år – selvom den generelle pensionsalder stiger...

Lad os kigge efter forbedringer.

Lad os se om vi kan indrette det mere retfærdigt - og til gavn for flere.

Lad os se om kravene om forlænget spilletid og tillægstid virkelig skal gælde for alle.

Det mener jeg ikke.

Der er brug for tryghed for lønmodtagerne – ikke mindst dem som har haft et langt og slidsomt arbejdsliv.

Der er ingen grund til at skabe unødigt usikkerhed – der er nok af andre ting i Verden der bidrager til det.

Vi kan vælge at droppe skattelettelserne til de mest velhavende.

Vi kan investere de mange ekstra milliarder i råderummet i velfærd.

Vi behøver ikke skabe utryghed om pensions- og tilbagetrækningsmulighederne.

Men jeg er bange for, at det kræver en ny rød regering □

Den regering vi har – den kører i den grad på overtid.

Og... derfor ved I vist også godt, hvor I skal lægge jeres stemme næste gang.
Fortsat god 1. maj. Og tak fordi jeg måtte være med her i dag.

Tags

1. maj-tale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-olsen-dyhurs-1-maj-tale-2024>